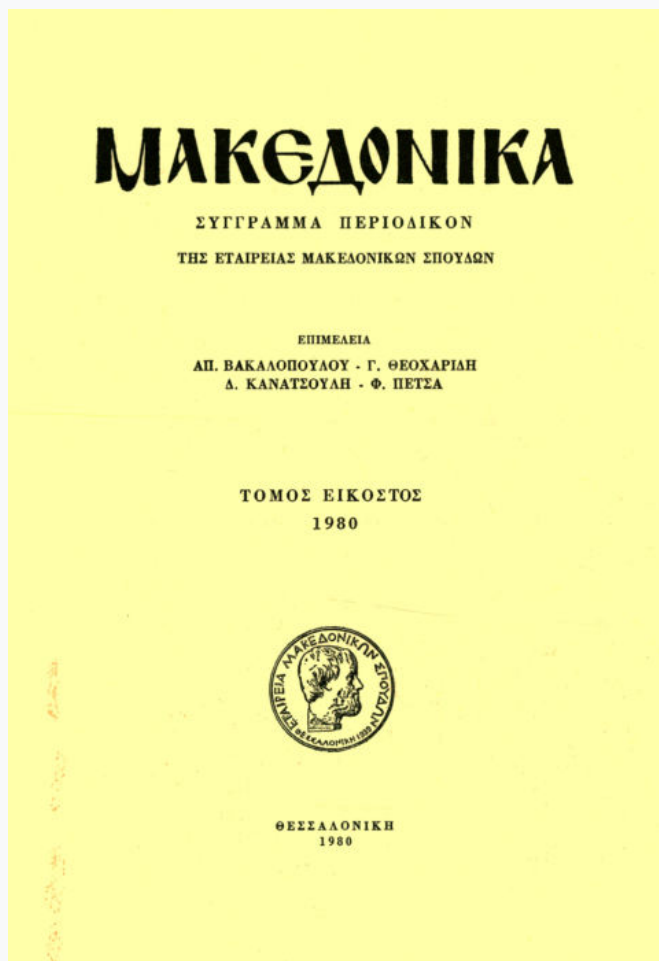

Μακεδονικά

Τόμ. 20, Αρ. 1 (1980)

Vladimir Hanga, Alexandru cel Mare

Χ. Κ. Παπαστάθης

doi: [10.12681/makedonika.425](https://doi.org/10.12681/makedonika.425)

Copyright © 2014, Χ. Κ. Παπαστάθης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Παπαστάθης Χ. Κ. (1980). Vladimir Hanga, Alexandru cel Mare. *Μακεδονικά*, 20(1), 550.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.425>

Vladimir Hanga, Alexandru cel Mare. Editura Albatros, București [1974], 80 μικρό, σελ. 192.

Κατά τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχει παρατηρηθεῖ διεθνῶς ἀξιόλογη συγγραφικὴ δραστηριότητα γύρω ἀπὸ τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Τὸ πιὸ ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ σχετικὰ βιβλία ἀπευθύνονται στὸ εὐρὸ κοινό, πρᾶγμα ποὺ δείχνει πῶς ὁ Μακεδὼνας στρατηλάτης παραμένει πάντοτε ἀντικείμενο ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος· σήμερα ἴσως καὶ περισσότερο, μὲ τὴν ἐπέτειο στὰ 1977 τῶν 2.300 χρόνων ἀπὸ τὸν θάνατό του καὶ μὲ τὰ πρόσφατα ἐκπληκτικὰ ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα στὴ μακεδονικὴ γῆ.

Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ τονιστεῖ ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Hanga κυκλοφόρησε σὲ 48.500 ἀντίτυπα, ποὺ πολὺ γρήγορα ἐξαντλήθηκαν στὴν ἀγορά. Σκοπὸς τοῦ συγγραφέα δὲν ἦταν ἡ προσφορὰ νέων ἐρευνητικῶν συμβολῶν, μολονότι ὁ ἴδιος διαθέτει πλούσιο ἐπιστημονικὸ ἔργο στὴν μελέτη καὶ τὴν διδασκαλία τῆς ἱστορίας τοῦ δικαίου κατέχοντας τὴν ὁμόνυμη ἔδρα στὴν Νομικὴ Σχολὴ τοῦ ὀνομαστοῦ πανεπιστημίου τοῦ Κλούζ. Ὁ κ. Hanga, ἀποβλέποντας νὰ ἐπαναμύσει τὸ εὐρὸ ρουμανικὸ κοινὸ στὸ οἰκουμενικὸ ἔργο τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ξεκίνησε τὸ βιβλίον του ἀπὸ τὴν ἀντίληψη ὅτι οἱ κατακτήσεις τοῦ Μακεδὼνα βασιλεῖα ἄνοιξαν τὸν ἀνθρώπινον ὀρίζοντα πρὸς τὴν ἰδέα τῆς παγκόσμιας ἐνότητας, τῆς ἐνιαίας, πολιτικῆς καὶ πολιτιστικῆς, πολυεθνικῆς κοινωνίας. Ἡ ἰδέα αὐτὴ ἀποτελοῦσε μιὰ ἐντελῶς νέα σύλληψη. Δὲν ἦταν συνέχεια τῆς πόλης-κράτους, ποὺ θεωρητικὰ ἀξιοποιήσαν ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ στὴν πράξη ὀριοθέτησαν ἡ Ἀθῆνα καὶ ἡ Σπάρτη, χωρὶς νὰ ἐτοιμάσουν προοπτικὲς γιὰ τὴν ἐξέλιξή της. Ἡ Pax Macedonica τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου διευκόλυνε τὴν μεταφύτευση τῶν ιδεῶν καὶ μὴδὲν ὀλίγισσε στὴν κοινωνία τῆς ἐποχῆς τὴν ἀντίληψη τοῦ κοσμοπολιτικοῦ κράτους. Ὅλα αὐτὰ χάρις στὴν ἑλληνικὴ παιδεία καὶ γλώσσα. Ἐνότητα πολιτικὴ καὶ πολιτιστικὴ, τονίζει ὁ συγγρ., χαρακτηρίζουν τὴν δομὴ τοῦ κράτους ποὺ ἐγκαθίδρυσε ὁ Ἀλέξανδρος. Τὸ βιβλίον ἔχει γραφεῖ μὲ ἑλκυστικὸ ὄψος καὶ μεγάλη ἀγάπη γιὰ τὸ ἀντικείμενό του. Ξενίζει, βέβαια, ἡ ἀποψη — ἢ μάλλον ἀξίωμα τοῦ συγγρ. — ὅτι οἱ Μακεδόνες δὲν ἦταν φῦλο ἑλληνικόν. Παρόμοιες ἀτέλειες εἶναι βέβαιο πῶς δὲν θὰ ὑπῆρχαν, ἂν τὰ πρόσφατα πορίσματα τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν εἶχαν προηγηθεῖ τῆς συγγραφῆς τοῦ βιβλίου. Ὅπως δὲν ποτε πρόκειται γιὰ ἔργο ἀξιόλογο, ποὺ ἐκπληροῖ στὸ ἀκέραιο τοὺς σκοποὺς τῆς συνθέσεώς του ἔχοντας ἐπιπλέον ἀποτυπωμένη σὲ κάθε σελίδα του τὴν βαθειὰ πνευματικὴ καλλιέργεια τοῦ κ. Hanga.

X, Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ